

Lieta C-282/07

État belge – SPF Finances

pret

Truck Center SA

(Cour d'appel de Liège līgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Brīvība veikt uzņēmējdarbību – EK līguma 52. pants (jaunaj redakcijā pāc grozījumiem – EKL 43. pants) un EK līguma 58. pants (jaunaj redakcijā – EKL 48. pants) – Kapitāla brīvība – EK līguma 73.B un 73.D pants (jaunaj redakcijā – attiecīgi EKL 56. un 58. pants) – Juridisku personu aplikšana ar nodokļiem – Ienākumi no kapitāla un kustamas mantas – Nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā – Kustamas mantas priekšnodoklis – Kustamas mantas priekšnodokļa iekasēšana par sabiedrības mēģinātājam nerezidentam pārskaitītiem procentiem – Kustamas mantas priekšnodokļa neiekasēšana par sabiedrības mēģinātājam rezidentam pārskaitītiem procentiem – Konvencija par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu – Ierobežojums – Neesamība

Sprieduma kopsavilkums

Personu brīvība pārvietošanās – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Kapitāla brīvība – Nodokļu tiesību akti – Sabiedrību ienākuma nodoklis

(EK līguma 52. pants (jaunaj redakcijā pāc grozījumiem – EKL 43. pants), EK līguma 58. pants (jaunaj redakcijā – EKL 48. pants), EK līguma 73.B un 73.D pants (jaunaj redakcijā – attiecīgi EKL 56. un 58. pants))

EK līguma 52. pants (jaunaj redakcijā pāc grozījumiem – EKL 43. pants), EK līguma 58. pants (jaunaj redakcijā – EKL 48. pants), EK līguma 73.B un 73.D pants (jaunaj redakcijā – attiecīgi EKL 56. un 58. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tās daļbvalsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā, kurā ir paredzēts ieturēt nodokli ienākumu gūšanas vietā no procentiem, kurus sabiedrība, kas ir šīs valsts rezidente, ir pārskaitījusi sabiedrībai, kas ir citas daļbvalsts rezidente, vienlaikus šādu ieturējumu nepiemērojot procentiem, kas ir pārskaitīti sabiedrībai, kura ir pirmās daļbvalsts rezidente un kuras ienākumiem pārdēj minētajā daļbvalstī tiek piemērots sabiedrību ienākumu nodoklis.

Atšķirīgā attieksmē, kāda ir noteikta tiesiskajā regulējumā nodokļu jomā starp sabiedrības mēģinātājam, kas saņem ienākumus no kapitāla, un kuru veido atšķirīgā sistēmā piemērošana nodokļu noteikšanā atkarībā no tā, vai šīs sabiedrības ir reģistrētas attiecīgajā daļbvalstī vai citā daļbvalstī, attiecas uz objektīvi nesalīdzināmām situācijām. Pirmkārt, attiecīgās daļbvalsts nostāja gadījumā, kad sabiedrība, kas izmaksā procentus, un sabiedrība, kas saņem procentus, ir reģistrētas šajā valstī, atšķiras no tās nostājas gadījumā, kad sabiedrība, kas ir šīs valsts rezidente, pārskaita procentus sabiedrībai nerezidentei, jo pirmajā gadījumā daļbvalsts rēķojas kā attiecīgā sabiedrību rezidences valsts, bet otrajā gadījumā – kā valsts, kurā tika izmaksāti procenti. Otrkārt, procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita citai sabiedrībai rezidentei, un procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita sabiedrībai nerezidentei, tiek piemēroti atšķirīgi nodokļi, pamatojoties uz atšķirīgiem juridiskajiem pamatiem. Tādējādi, pirmkārt, no procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita citai sabiedrībai rezidentei, attiecīgā valsts iekasē nodokļu šāpāc, ka uz tiem pārdēj minētais sabiedrības gadījumā un tāpat kā uz citiem šīs

sabiedrības ienākumiem attiecas sabiedrību ienākumu nodoklis. Otrkārt, priekšnodoklis tiek iekasēts kustamas mantas ienākumu gēšanas vietā saskaņā ar tiesību aktiem, kuras atbilstoši Konvencijai par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu šī valsts un otra dalībvalsts ir savstarpēji paredzējušas, sadalot savas pilnvaras nodokļu piemērošanā. Tādējādi šie dažādie nodokļu iekasēšanas noteikumi neizbēgami izriet no tā, ka uz sabiedrībā rezidentu, kas saņem procentus, un sabiedrībā nerezidentu, kas saņem procentus, attiecas dažādi nodokļi. Visbeidzot, šīs atšķirīgās sistēmas nodokļu noteikšanu parāda, ka attiecībā uz nodokļu iekasēšanu šo sabiedrību situācijas atšķiras, un sabiedrības rezidentes ir tieši pakāutas attiecīgās dalībvalsts nodokļu administrācijas kontrolei, kā tas nav sabiedrību nerezidentu, kas saņem procentus, gadījumā, jo, lai iekasētu nodokļus no pēdējām minētajām, ir nepieciešama to rezidentes valsts nodokļu administrācijas iesaistīšanās.

Turklāt atšķirīgā attieksme, kas izriet no šāda tiesiskā regulējuma nodokļu jomā, ne vienmēr rada priekšrocības sabiedrībā rezidentu, kas saņem procentus, jo, pirmkārt, no šo sabiedrību pārskaitītajiem procentiem tiek iekasēts sabiedrību ienākumu nodoklis un, otrkārt, kustamas mantas priekšnodokļa, kas tiek iekasēts no procentiem, kuri tiek pārskaitīti sabiedrībai nerezidentei, likme ir nepāprotami zemāka nekā sabiedrību ienākumu nodoklis, kas tiek iekasēts no sabiedrību rezidentu, kuras saņem procentus, ienākumiem.

Šādos apstākļos minētā atšķirīgā attieksme nav uzskatāma par ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību Līguma 52. panta izpratnē, ne arī par ierobežojumu kapitāla brīvībai aprītei Līguma 73.B panta izpratnē.

(sal. ar 41.–52. punktu un rezolūvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2008. gada 22. decembrī (*)

Brīvība veikt uzņēmējdarbību – EK Līguma 52. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EKL 43. pants) un EK Līguma 58. pants (jaunajā redakcijā – EKL 48. pants) – Kapitāla brīvība aprītei – EK Līguma 73.B un 73.D pants (jaunajā redakcijā – attiecīgi EKL 56. un 58. pants) – Juridisku personu aplikšana ar nodokļiem – Ienākumi no kapitāla un kustamas mantas – Nodokļa ieturējums ienākumu gēšanas vietā – Kustamas mantas priekšnodoklis – Kustamas mantas priekšnodokļa iekasēšana par sabiedrībā nerezidentu pārskaitītiem procentiem – Kustamas mantas priekšnodokļa neiekasēšana par sabiedrībā rezidentu pārskaitītiem procentiem – Konvencija par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu – Ierobežojums – Neesamība

Lieta C-282/07

par Līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Cour d'appel de Liège* (Beļģija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2007. gada 6. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2007. gada 13. jūnijā, tiesvedībā

État belge – SPF Finances

3 Saska?? ar iesniedz??tiesas teikto pamata liet? ir piem??rojamais š??das valsts tiesisk?

regulējuma tiesību normas.

4 *Code des impôts sur les revenus* 1992 (1992. gada Ienākumu nodokļa kodekss, turpmāk tekstā – “CIR 1992”) 266. pants ir noteikts:

“Karalis var pie paša noteiktiem nosacījumiem un robežs pilnībā vai daļēji atteikties iekasēt kustamas mantas priekšnodokli par ienākumiem no kapitāla, kustamas mantas un par dažādiem ienākumiem, ciktāl runa ir par ienākumiem, kurus saņēmēji identificējami saņēmēji [...]”

5 CIR 1992 267. pants ir noteikts:

“Ienākumu nodošana vai samaksa skaidrā naudā vai natūrā ir pamats, lai maksātu kustamas mantas priekšnodokli. Ienākumu iegrāmatošana saņēmēja labā atvērta kontā it paši ir uzskatāma par ienākumu izmaksu, pat ja šis konts nav pieejams, ja vien šā nepieejamība nav skaidras vai klusjot izteiktas vienošanās ar saņēmēju rezultāts. [...]”

6 1993. gada 27. augusta *Arrêté royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus* 1992 [Karaļa dekrēts 1992. gada Ienākumu nodokļa kodeksa īstenošanai] (turpmāk tekstā – “AR/CIR 1992”) 105.–119. pants attiecas uz kustamas mantas priekšnodokļa pilnīgu vai daļēju neiekasēšanu (nodokļa ieturējums ienākumu no kustamas mantas gēšanas vietā).

7 AR/CIR 1992 105. panta 3. punkta b) apakšpunkts ir noteikts, ka šo pantu piemērošanas nolūkā “profesionāli ieguldītāji” ir sabiedrības rezidentes.

8 Saskaņā ar AR/CIR 1992 107. panta 2. punkta 9. apakšpunkta c) punktu kustamās mantas priekšnodoklis pilnībā netiek piemērots ienākumiem no prasījumiem un aizdevumiem, kuru saņēmēji ir identificējami kā profesionāli ieguldītāji.

9 Beļģijas un Luksemburgas Konvencijā, kas vērsta uz nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu un kurā ir regulēti daži citi jautājumi, kas attiecas uz nodokļu piemērošanu ienākumiem un pašumam, un tās Nobeiguma protokolā, kas parakstēti 1970. gada 17. septembrī (turpmāk tekstā – “Beļģijas un Luksemburgas konvencija”), ir noteikumi par kompetences sadali starp Beļģijas Karalisti un Luksemburgas Lielhercogisti nodokļu jomā.

10 Šīs konvencijas 11. pants ir noteikts:

“1. Procenti, ko izmaksā vienā līgumslēdzējā valstī otras līgumslēdzējas valsts rezidentam, ir apliekami ar nodokli šajā otrajā valstī.

2. Tomēr šie procenti var tikt aplikti ar nodokli tajā līgumslēdzējā valstī, kurā tos izmaksā un saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, bet šādi noteiktais nodoklis nevar pārsniegt 15 % no šo procentu apmēra.

3. Atkāpjoties no 2. daļēji noteiktā, procentus nevar aplikēt ar nodokli to izcelsmes līgumslēdzējā valstī, ja tos izmaksā otras līgumslēdzējas valsts uzņēmumam.

Iepriekšējā daļa netiek piemērota:

1) procentiem no obligācijām un citiem aizdevumu vērtspapīriem, izņemot komerciālu prasījumu rezultātā radušos;

2) procentiem, kurus izmaks? vienas l?gumsl?dz?jas valsts sabiedr?ba rezidente otras l?gumsl?dz?jas valsts sabiedr?bai rezidentei, kurai tieši vai netieši pieder vismaz 25 % pirm?s sabiedr?bas akciju vai attiec?go da?u ar balssties?b?m.”

11 Š?s konvencijas 23. pant? ir noteikts:

1. Attiec?b? uz Luksemburgas rezidentiem nodok?u dubult? uzlikšana tiek nov?rsta š?di:

[..]

2) Be??ij? iekas?tais nodoklis saska?? ar šo konvenciju

[..]

b) par procentiem, uz kuriem attiecas 11. panta 2. punkt? noteiktais, tiek ?emts v?r? saist?b? ar šiem pašiem Luksemburg? g?tajiem ien?kumiem. Tom?r š?di atskait?tais nodoklis nevar p?rsniegt ne to nodok?a da?u, kas proporcion?li atbilst min?tajiem Be??ij? g?tajiem ien?kumiem, ne ar? nodok?a, kas ir atskait?ts ien?kumu g?šanas viet? Luksemburg? par l?dzv?rt?giem Be??ijas rezidentu g?tajiem ien?kumiem, summu. Šis Be??ij? iekas?tais nodoklis ir atskait?ms no Luksemburg? apliekamajiem ien?kumiem vien?gi tikt?l, cikt?l tas p?rsniedz ietur?to nodokli ien?kuma g?šanas viet? Luksemburg? par l?dzv?rt?giem Be??ijas rezidentu g?tajiem ien?kumiem.

[..]”

Pamata pr?va un prejudici?lais jaut?jums

12 1992. gada 25. febru?r? *Wickler Finances*, kurai pieder 48 % *Truck Center* kapit?lda?u, aizdeva p?d?jai min?tajai BEF 50 miljonus.

13 Tika apr??in?ti š? aizdevuma procenti par laiku no 1994. l?dz 1996. gadam, bet tie netika nomaks?ti un netika ietur?ts ar? kustamas mantas priekšnodoklis.

14 1997. gada 11. decembr? *Truck Center* tika nos?t?ts pazi?ojums par nodok?u iest?des piem?roto kustamas mantas priekšnodok?a likmi 13,39 % apm?r? 1994. un 1995. gadam un 15 % apm?r? – 1996. gadam.

15 1998. gada 17. decembr? *Truck Center* iesniedza s?dz?bu par šo nodok?u iest?des piem?roto nodok?a likmi kompetentajam re?ion?lajam nodok?u administratoram.

16 Ar 2004. gada 15. decembra l?mumu re?ion?lais nodok?u administrators atst?ja sp?k? principu par kustamas mantas priekšnodok?a piem?rošanu procentiem.

17 2005. gada 15. mart? *Truck Center* c?la pras?bu *tribunal de première instance d’Arlon* [Arlonas Pirm?s instances ties?].

18 *Tribunal de première instance d’Arlon* ar 2006. gada 17. maija spriedumu apmierin?ja *Truck Center* pras?bu, jo uzskat?ja, ka, paredzot kustamas mantas priekšnodok?a nepiem?rošanu tikai t?m sabiedr?b?m, kas ir Be??ijas Karalistes rezidentes, Be??ijas tiesiskais regul?jums ir pretrun? EKL 56. pantam.

19 2006. gada 7. j?lij? *État belge* p?rs?dz?ja šo spriedumu iesniedz?jties?.

20 Š?dos apst?k?os *Cour d’appel de Liège* [Lj?žas Apel?cijas tiesa] nol?ma aptur?t tiesved?bu

un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai AR/CIR 1992 105. panta 3. punkta b) apakšpunkts un 107. panta 2. punkta 9. apakšpunkts, kas ir pieņemti, piemērojot CIR 1992 266. pantu, skatot tos kopā ar Beļģijas un Luksemburgas konvencijas [...] 23. pantu, ir pretrunā [...] Līguma 73. pantam [...] ar to, ka tie – tātad katra tajos ir paredzēts, ka 107. panta 2. punkta 9. apakšpunktā noteiktais kustamas mantas priekšnodoklis netiek piemērots tikai par sabiedrībā m rezidentu izmaksātiem procentiem – it īpaši, pirmkārt, attur sabiedrības rezidentes aizņemties kapitālu no citā dalībvalstī reģistrētām sabiedrībā m un, otrkārt, rada citā dalībvalstī reģistrētām sabiedrībā m šā rīšus kapitāla ieguldījumiem aizdevuma formā sabiedrībā s, kuru juridiskā adrese ir Beļģijā?”

Par prejudiciālo jautājumu

21 Ar savu jautājumu iesniedzītāja būtībā jautā, vai Līguma 73.B un 73.D pantam ir pretrunā tās dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts ieturēt nodokli ienākumu gūšanas vietā no procentiem, kurus sabiedrība, kas ir šīs valsts rezidente, ir pārskaitījusi sabiedrībai, kura ir citas dalībvalsts rezidente, vienlaikus šādu ieturējumu nepiemērojot procentiem, kas ir pārskaitīti sabiedrībai, kura ir pirmās dalībvalsts rezidente.

22 Vispirms ir jāatgādina, ka, tātad k? Kopienā nav veikti unificēšanas vai saskaņošanas pasākumi it īpaši attiecībā uz EKL 293. panta otro ievilkumu, dalībvalstis saglabā kompetenci līgumu vai vienpusējā ceļā definēt kritērijus savu pilnvaru nodokļu aplikšanā sadalei, it īpaši lai novērstu nodokļu dubultu uzlikšanu (skat. 1998. gada 12. maija spriedumu lietā C-336/96 *Gilly*, *Recueil*, I-2793. lpp., 24. un 30. punkts; 1999. gada 21. septembra spriedumu lietā C-307/97 *Saint-Gobain ZN*, *Recueil*, I-6161. lpp., 57. punkts; 2005. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-376/03 *D.*, Krājums, I-5821. lpp., 52. punkts; 2006. gada 19. janvāra spriedumu lietā C-265/04 *Bouanich*, Krājums, I-923. lpp., 49. punkts; 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-470/04 *N*, Krājums, I-7409. lpp., 44. punkts; 2006. gada 12. decembra spriedumu lietā C-374/04 *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, Krājums, I-11673. lpp., 52. punkts, kā arī 2006. gada 14. decembra spriedumu lietā C-170/05 *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, Krājums, I-11949. lpp., 43. punkts).

23 Tomēr attiecībā uz šādi sadalītas kompetences īstenošanu dalībvalstis tik un tātad nevar izvairīties no Kopienas noteikumu ieviešanas (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Saint-Gobain ZN*, 58. punkts, kā arī lietā *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, 44. punkts). It īpaši šāda nodokļu kompetences sadale nepieauj, ka dalībvalstis izraisa diskrimināciju pretēji Kopienas noteikumiem (iepriekš minētie spriedumi lietā *Bouanich*, 50. punkts, kā arī lietā *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, 44. punkts).

24 Šādos apstākļos ir jānosaka, vai uz tātad tiesisko regulējumu, kāds ir pamata lietā, attiecas Līguma 73.B pants par kapitāla brīvību atvērti vai EK līguma 52. pants (jaunajā redakcijā pāc grozījumiem – EK 43. pants) un EK līguma 58. pants (jaunajā redakcijā – EK 48. pants) par brīvību veikt uzņēmējdarbību.

25 Šaj? sakar? ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru valsts ties?bu akti, kas ir piem?rojami, ja attiec?g?s dal?bvalsts pilsonim pieder kapit?la da?as cit? dal?bvalst? re?istr?t? sabiedr?b?, kas tam ?auj noteikt? veid? ietekm?t š?s sabiedr?bas l?mumus un noteikt t?s darb?bu, ietilpst noteikumu par br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu materi?laj? piem?rošanas jom? (2006. gada 12. septembra spriedums liet? C?196/04 *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, Kr?jums, l?7995. lpp., 31. punkts; 2007. gada 13. marta spriedums liet? C?524/04 *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, Kr?jums, l?2107. lpp., 27. punkts, un 2007. gada 6. decembra spriedums liet? C?298/05 *Columbus Container Services*, Kr?jums, l?10451. lpp., 29. punkts).

26 Šaj? gad?jum? Be??ijas un Luksemburgas konvencijas 11. panta 3. punkta otr?s da?as 2. punkta piem?rošana ir atkar?ga no sabiedr?bai, kas sa?em procentus, piederošo kapit?la da?u lieluma sabiedr?bas, kas izmaks? šos procentus, kapit?l?.

27 Faktiski šaj? ties?bu norm? ir paredz?ts, ka procenti, kurus sabiedr?ba, kas ir vienas l?gumsl?dz?jas valsts rezidente, pieš?ir sabiedr?bai, kas ir citas l?gumsl?dz?jas valsts rezidente, kurai tieši vai netieši pieder vismaz 25 % akciju vai kapit?la da?u un l?dz ar to ar? ties?bas balsot pirmaj? sabiedr?b?, var tikt aplikti ar nodok?iem taj? l?gumsl?dz?j? valst?, kur? tie tika izmaks?ti.

28 Turkl?t no l?muma par prejudici?la jaut?juma uzdošanu izriet, ka *Wickler Finances* pieder 48 % *Truck Center* kapit?lda?u.

29 Š?ds kapit?la da?u skaits princip? ?auj *Wickler Finances* zin?m? m?r? ietekm?t *Truck Center* l?mumus un darb?bas.

30 T?d?? min?tais tiesiskais regul?jums ir j?izv?rt?, ?emot v?r? L?guma 52. un 58. pantu.

31 Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu, kas L?guma 52. pant? atz?ta Kopien? pilso?iem un kas ietver ar? ties?bas s?kt un izv?rst darb?bas k? pašnodarbin?t?m person?m, k? ar? dibin?t un vad?t uz??mumus ar t?diem pašiem nosac?jumiem, k?dus saviem pilso?iem paredz t?s dal?bvalsts ties?bu akti, kur? notiek š? uz??m?jdarb?ba, atbilstoši L?guma 58. pantam attiec?b? uz sabiedr?b?m, kas izveidotas atbilstoši dal?bvalsts ties?bu aktiem un kuru juridisk? adrese, galven? vad?ba vai galven? uz??m?jdarb?bas vieta ir Eiropas Kopien?, ietver ties?bas veikt savu darb?bu attiec?gaj? dal?bvalst? ar meitas sabiedr?bas, fili?les vai p?rst?vniec?bas starpniec?bu (skat. 1998. gada 16. j?lija spriedumu liet? C?264/96 *ICI, Recueil*, l?4695. lpp., 20. punkts, k? ar? iepriekš min?tos spriedumus liet?s *Saint-Gobain ZN*, 35. punkts, *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, 41. punkts, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, 42. punkts, k? ar? *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, 20. punkts).

32 Attiec?b? uz sabiedr?b?m ir b?tiski nor?d?t, ka to juridisk? adrese L?guma 58. panta izpratn? ir paredz?ta, lai noteiktu to piesaisti valsts ties?bu sist?mai, t?pat k? fizisk?m person?m šim nol?kam tiek izmantota pilson?ba. Pie?aut, ka rezidences dal?bvalsts var br?vi piem?rot atš?ir?gu attieksmi tikai t?d??, ka sabiedr?bas juridisk? adrese atrodas cit? dal?bvalst?, noz?m?tu padar?t L?guma 52. pantu par bezj?dz?gu. T?d?j?di br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu m?r?is ir uz?emošaj? dal?bvalst? nodrošin?t t?du pašu attieksmi k? pret š?s valsts sabiedr?b?m, aizliedzot jebk?du diskrimin?ciju sabiedr?bu juridisk?s adreses atrašan?s vietas d?? (skat. iepriekš min?tos spriedumus liet? *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, 43. punkts; liet? *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, 22. punkts, un 2008. gada 26. j?nija spriedumu liet? C?284/06 *Burda*, Kr?jums, l?4571. lpp., 77. punkts).

33 Turkl?t saska?? ar past?v?go judikat?ru par ierobežojumiem br?v?bai veikt uz??m?jdarb?bu ir j?uzskata visi pas?kumi, kas aizliedz, trauc? vai padara maz?k pievilc?gu š?s

brīvības izmantošanu (skat. 1995. gada 30. novembra spriedumu lietā C-55/94 *Gebhard, Recueil*, I-4165. lpp., 37. punkts; 2004. gada 5. oktobra spriedumu lietā C-442/02 *CaixaBank France*, Krājums, I-8961. lpp., 11. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Columbus Container Services*, 34. punkts).

34 Šajā gadījumā no attiecīgā tiesiskā regulējuma pamata tiesvedībā izriet, ka nodokļu iekasēšanas veidi ir atkarīgi no sabiedrības, kas saņem procentus, juridiskās adreses atrašanās vietas.

35 Faktiski saskaņā ar šo tiesisko regulējumu kustamas mantas priekšnodoklis tiek iekasēts par sabiedrībai nerezidentei pārskaitītiem procentiem, taču netiek iekasēts par sabiedrībai rezidentei pārskaitītiem procentiem, no kuriem vajadzības gadījumā tiek iekasēts sabiedrību ienākumu nodoklis, kas ir jāmaksā pārdājam minētai sabiedrībai.

36 Tomēr, lai noteiktu, vai atšķirīgā attieksme nodokļu jomā ir diskriminājoša, ir jāizpēta, vai attiecībā uz minēto valsts pasākumu attiecīgās sabiedrības ir objektīvi salīdzināmā situācijā (iepriekš minētais spriedums lietā *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, 46. punkts).

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru diskriminācija nozīmē dažādu noteikumu piemērošanu salīdzināmās situācijās vai tādā pašā noteikuma piemērošanu atšķirīgām situācijām (skat. 1995. gada 14. februāra spriedumu lietā C-279/93 *Schumacker, Recueil*, I-225. lpp., 30. punkts; 1995. gada 11. augusta spriedumu lietā C-80/94 *Wielockx, Recueil*, I-2493. lpp., 17. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, 46. punkts).

38 Tiešo nodokļu jomā rezidentu un nerezidentu situācijas parasti nav salīdzināmas (iepriekš minētie spriedumi lietā *Schumacker*, 31. punkts, un lietā *Wielockx*, 18. punkts).

39 Līdz ar to atšķirīgā attieksme pret nodokļu maksātājiem rezidentiem un nodokļu maksātājiem nerezidentiem pati par sevi nav kvalificējama kā diskriminācija Līguma izpratnē (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Wielockx*, 19. punkts, kā arī lietā *Denkavit Internationaal* un *Denkavit France*, 24. punkts).

40 Tāpēc ir jāizvērtē, vai tādā situācijā ir arī pamata lietā.

41 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka atšķirīgā attieksme, kāda ir noteikta pamata tiesvedībā apspriestajā tiesiskajā regulējumā nodokļu jomā starp sabiedrībām, kas saņem ienākumus no kapitāla, un kuru veido atšķirīgu sistēmu piemērošana nodokļu noteikšanu atkarībā no tā, vai šīs sabiedrības ir reģistrētas Beļijā vai citā dalībvalstī, attiecas uz objektīvi nesalīdzināmā situācijām.

42 Faktiski, pirmkārt, *État belge* nostāja gadījumā, kad sabiedrība, kas izmaksā procentus, un sabiedrība, kas saņem procentus, ir reģistrētas Beļijā, atšķiras no tās nostājas gadījumā, kad sabiedrība, kas ir šīs valsts rezidente, pārskaita procentus sabiedrībai nerezidentei, jo pirmajā gadījumā *État belge* rēķojas kā attiecīgā sabiedrību rezidences valsts, bet otrajā gadījumā – kā valsts, kurā tika izmaksāti procenti.

43 Otrkārt, procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita citai sabiedrībai rezidentei, un procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita sabiedrībai nerezidentei, tiek piemēroti atšķirīgi nodokļi, pamatojoties uz atšķirīgiem juridiskajiem pamatiem.

44 Tādējādi, pirmkārt, ja ir taisnība, ka kustamas mantas priekšnodoklis netiek iekasēts no procentiem, kurus sabiedrība rezidente pārskaita citai sabiedrībai rezidentei, no šiem procentiem

saska?? ar CIR 1992 noteikumiem *État belge* tik un t? iekas?tu nodok?us, jo uz tiem p?d?j?s min?t?s sabiedr?bas gad?jum? un t?pat k? uz citiem š?s sabiedr?bas ien?kumiem attiecas sabiedr?bu ien?kumu nodoklis.

45 Otrk?rt, *État belge* iekas? kustamas mantas priekšnodokli ien?kumu g?šanas viet? no procentiem, kurus sabiedr?ba rezidente ir p?rskait?jusi sabiedr?bai nerezidentei saska?? ar ties?b?m, kuras atbilstoši Be??ijas un Luksemburgas konvencijai *État belge* un Luksemburgas Lielhercogiste ir savstarp?ji paredz?jušas, sadalot savas pilnvaras nodok?u piem?rošan?.

46 T?d?j?di šie daž?die nodok?u iekas?šanas noteikumi neizb?gami izriet no t?, ka uz sabiedr?b?m rezident?m, kas sa?em procentus, un sabiedr?b?m nerezident?m, kas sa?em procentus, attiecas daž?di nodok?i.

47 Visbeidzot, š?s atš?ir?g?s sist?mas nodok?u noteikšan? par?da, ka attiec?b? uz nodok?u iekas?šanu šo sabiedr?bu situ?cijas atš?iras.

48 Faktiski, ja sabiedr?bas rezidentes, kas sa?em procentus, ir tieši pak?autas Be??ijas nodok?u administr?cijas kontrolei, p?d?jai min?tai esot ties?gai veikt nodok?u piespiedu iekas?šanu, tad t? tas nav sabiedr?bu nerezidenšu, kas sa?em procentus, gad?jum?, jo, lai iekas?tu nodok?us no p?d?j?m min?taj?m, ir nepieciešama to rezidentes valsts nodok?u administr?cijas iesaist?šanās.

49 Turkl?t papildus tam, ka ir objekt?vi nesal?dzin?mas situ?cijas, atš?ir?g? attieksme, kas izriet no pamata tiesved?b? apspriest? tiesisk? regul?juma nodok?u jom?, ne vienm?r rada priekšroc?bas sabiedr?b?m rezident?m, kas sa?em procentus, jo, pirmk?rt, k? to tiesas s?d? nor?d?ja Be??ijas vald?ba, no šo sabiedr?bu p?rskait?tajiem procentiem tiek iekas?ts sabiedr?bu ien?kumu nodoklis un, otrk?rt, kustamas mantas priekšnodok?a, kas tiek iekas?ts no procentiem, kuri tiek p?rskait?ti sabiedr?bai nerezidentei, likme ir nep?rprotami zem?ka nek? sabiedr?bu ien?kumu nodoklis, kas tiek iekas?ts no sabiedr?bu rezidenšu, kuras sa?em procentus, ien?kumiem.

50 Š?dos apst?k?os min?t? atš?ir?g? attieksme nav uzskat?ma par ierobežojumu br?v?bai veikt uz??m?jdarb?bu L?guma 52. panta izpratn?.

51 Attiec?b? uz kapit?la aprites br?v?bas ierobežojumu L?guma 73.B panta izpratn? pietiek konstat?t, ka secin?jums, kas izriet no š? sprieduma iepriekš?j? punkta, attiecas ar? uz L?guma noteikumiem par kapit?la br?vu apriti (2006. gada 12. decembra spriedums liet? C?446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation*, Kr?jums, I?11753. lpp., 60. punkts, un iepriekš min?tais spriedums liet? *Columbus Container Services*, 56. punkts).

52 L?dz ar to, ?emot v?r? iepriekš min?tos apsv?rumus, uz uzdoto jaut?jumu ir j?atbild, ka L?guma 52., 58., 73.B un 73.D pants ir j?interpret? t?d?j?di, ka tiem nav pretrun? t?ds dal?bvalsts tiesiskais regul?jums nodok?u jom?, k?ds ir pamata tiesved?b?, kur? ir paredz?ts ietur?t nodokli ien?kumu g?šanas viet? no procentiem, kurus sabiedr?ba, kas ir š?s valsts rezidente, ir p?rskait?jusi sabiedr?bai, kas ir citas dal?bvalsts rezidente, vienlaikus š?du ietur?jumu nepiem?rojot procentiem, kas ir p?rskait?ti sabiedr?bai, kura ir pirm?s dal?bvalsts rezidente un kuras ien?kumiem p?d?j? min?taj? dal?bvalst? tiek piem?rots sabiedr?bu ien?kumu nodoklis.

Par ties?šan?s izdevumiem

53 Attiec?b? uz lietas dal?bniekiem š? tiesved?ba ir stadija proces?, kuru izskata iesniedz?jtiesa, un t? lemj par ties?šan?s izdevumiem. Ties?šan?s izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsv?rumus Tiesai, un kas nav min?to lietas dal?bnieku ties?šan?s izdevumi, nav

atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturto palātu) nospriež:

EK Līguma 52. pants (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem – EKL 43. pants), EK Līguma 58. pants (jaunajā redakcijā – EKL 48. pants), EK Līguma 73.B pants un EK Līguma 73.D pants (jaunajā redakcijā – attiecīgi EKL 56. un 58. pants) ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tās dalībvalsts tiesiskais regulējums nodokļu jomā, kas ir pamata tiesvedībā, kurā ir paredzēts ieturēt nodokli ienākumu gūšanas vietā no procentiem, kurus sabiedrība, kas ir šīs valsts rezidente, ir pārskaitījusi sabiedrībai, kas ir citas dalībvalsts rezidente, vienlaikus šādu ieturējumu nepiemērojot procentiem, kas ir pārskaitīti sabiedrībai, kura ir pirmās dalībvalsts rezidente un kuras ienākumiem pārdējā minētajā dalībvalstī tiek piemērots sabiedrības ienākumu nodoklis.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.